

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 stycznia 2018 roku w sprawie z powództwa U. O.

przeciwko (...) Bank Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi:

1. zasądził od pozwanego (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki U. O. kwotę 8.799,40 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. zasądził od pozwanego (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki U. O. kwotę 2.117 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazał zwrócić powódce U. O. ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 140 zł tytułem różnicy między opłatą sądową pobraną od pozwu a opłatą należną.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożyła strona pozwana zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

1) art. 49 ust. 1 w zw. z art. 5 pkt 6 ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 roku ((...)) – poprzez błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że w przypadku wcześniejszej spłaty kredytu, redukcji ulegają wszystkie koszty wchodzące w skład całkowitego kosztu kredytu niezależnie od ich charakteru i niezależnie od tego czy dotyczą okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy o kredyt w związku z wcześniejszą spłatą kredytu, pomimo że przepis ten wyraźnie wskazuje, że w sytuacji przedterminowej spłaty kredytu, obniżenie jego całkowitego kosztu może nastąpić jedynie o te koszty, które dotyczą okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy;

a. art. 16 ust. 1 w zw. z art. 3 g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 2008/48/WE – poprzez błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że w przypadku wcześniejszej spłaty kredytu redukcji ulegają wszystkie koszty wchodzące w skład całkowitego kosztu kredytu, nie zaś tylko takie koszty, które są powiązane funkcjonalnie z okresem obowiązywania umowy;

W związku z tym skarżący wniósł o zmianę wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od Powódki na rzecz Pozwanego kosztów postępowania sądowego za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg. norm przepisanych.

Powódka, w odpowiedzi na apelację, wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna, co skutkuje jej oddaleniem.

W pierwszej kolejności wyjaśnienia wymaga, że niniejsza sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym, w związku z czym Sąd Okręgowy na podstawie art. 505¹⁰ § 1 i § 2 k.p.c. rozpoznał apelację w składzie jednego sędziego. Zaznaczyć należy również, że w postępowaniu uproszczonym zgodnie z art. 505⁹ § 1¹ k.p.c. apelację można oprzeć tylko na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie lub naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy. Natomiast stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W postępowaniu uproszczonym apelacja ma charakter ograniczony, a celem postępowania apelacyjnego nie jest tu ponowne rozpoznanie sprawy, ale wyłącznie kontrola wyroku wydanego przez Sąd I instancji w ramach zarzutów podniesionych przez skarżącego. Innymi słowy, apelacja ograniczona wiąże Sąd odwoławczy, a zakres jego kompetencji kontrolnych jest zredukowany do tego, co zarzuci w apelacji skarżący (tak też Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów z dnia 31 stycznia 2008 roku, sygn. III CZP 49/07, publ. OSNC Nr 6 z 2008 r., poz. 55).

Zaskarżone orzeczenie należało uznać za prawidłowe, stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego. Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd pierwszej instancji ustalenia i w konsekwencji przyjmuje za swoje, uznając za zbędne powielanie ich w treści uzasadnienia.

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy nie stwierdził naruszenia art. 49 ust. 1 w zw. z art. 5 pkt 6 ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 roku oraz art. 16 ust. 1 w zw. z art. 3 g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 2008/48/WE – polegającego na błędnej wykładni tych przepisów poprzez uznanie, że w przypadku wcześniejszej spłaty kredytu redukcji ulegają wszystkie koszty wchodzące w skład całkowitego kosztu kredytu, nie zaś tylko takie koszty, które są powiązane funkcjonalnie z okresem obowiązywania umowy.

Słusznie stwierdził Sąd Rejonowy, że zgodnie literalnym brzmieniem art. 49 ust. 1 ustawy, przepis ten obejmuje swoim zakresem całkowity koszt kredytu, a wszelkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt, w szczególności odsetki, opłaty, prowizje, podatki i marże jeżeli są znane kredytodawcy oraz koszty usług dodatkowych w przypadku, gdy ich poniesienie jest niezbędne do uzyskania kredytu, z wyjątkiem kosztów opłat notarialnych ponoszonych przez konsumenta./ art. 5 pkt 6 ustawy/. Dlatego art. 49 ust. 1 ustawy nie wyłącza przedmiotowo możliwości obniżenia żadnego z rodzajów kosztów określonych w art. 5 pkt 6 ustawy, a jedynie przewiduje obniżenie kosztów proporcjonalnie w tym sensie, że ograniczone jest do okresu od dnia faktycznej spłaty do dnia ostatecznej spłaty określonej w umowie.

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska, że prowizja przygotowawcza miała charakter jednorazowy i nie dotyczyła całego okresu trwania umowy, skoro w zapisie § 2 ust. 10 łączącej strony umowy wynikało, że koszty te, łącznie z prowizją, obejmowały cały okres kredytowania.

O prawidłowości rozumowania Sądu rejonowego w zakresie interpretacji wskazanych przepisów stanowi również stanowisko Rzecznika (...) i Prezes UOKiK przedstawione w piśmie z dnia 16 maja 2016 roku w sprawie interpretacji art. 49 ustawy o kredycie konsumenckim wskazujące, że przepis ten należy rozumieć w ten sposób, że w przypadku wcześniejszej spłaty kredytu konsumenckiego następuje obniżenie wszystkich możliwych kosztów takiego kredytu, niezależnie od ich charakteru i niezależnie od tego, kiedy koszty te zostały faktycznie poniesione przez kredytobiorcę, z tymże wyjątkiem, iż redukcja ta ma charakter proporcjonalny, tj. odnosi się do okresu od dnia faktycznej spłaty kredytu do dnia ostatecznej spłaty określonej w umowie.

Wывód prawny przedstawiony w uzasadnieniu Sądu Rejonowego jest dla Sądu Odwoławczego prawidłowy i oparty na dogłębnej analizie przepisów prawa bankowego oraz art. 16 ust. 1 w zw. z art. 3 g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 2008/48/WE i argumenty apelacji nie mogą spowodować zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i zasądono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, ustaloną w oparciu o § 2 pkt 4 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804 z późn. zm.).